

Багатий тато, бідний тато. Що знають про гроші багаті батьки і не знають бідні

Роберт Кійосакі

ОЗНАЙОМЧИЙ ФРАГМЕНТ

Переклад — Анастасія Цимбал

© Видавництво «Наш Формат». Усі права застережено.

Фрагмент надано для ознайомлення. Повна книжка — nashaknyga.com.ua

Навчальна частина

У віці дев'яти років Роберта Кійосакі і його друга не запросили до пляжного будинку однокласника, бо вони були «дітьми бідних» у престижній школі. Бідний тато — батько автора, який працював учителем і, попри хорошу зарплату, ледь зводив кінці з кінцями, — порадив йому просто піти й «робити гроші». Саме так хлопці і вчинили: зібрали тюбики з-під зубної пасти (які в ті часи виготовляли зі свинцю), розплавляли їх і вилили фальшиві монети.

Але батько Роберта швидко зупинив їх, уберегши від слизької стежки фальшивомонетників, і порадив звернутися до Майкового тата, який мав кілька успішних бізнесів попри те, що не закінчив школи.

Майків батько — «багатий тато» з назви книжки — згодився навчати хлопців, але висунув свої вимоги. Вони мали працювати по три години щосуботи в одному з магазинів, які йому належали, — витирати пил з товару і прибирати. Він платив хлопцям по десять центів за годину, які Роберт зазвичай витрачав на покупку коміксів.

Досить швидко Роберту обридла нудна рутинна і низька зарплата. Він повідомив товаришеві про свій намір піти. Той відповів, що його тато знав, що так буде, і що Роберту треба поговорити з ним. На відміну від Робертового батька-вчителя, тато Майка не вмів читати довгих лекцій і натомість навчав по-своєму, зовсім інакше, про що Робертові незабаром судилось дізнатися.

Наступного суботнього ранку Роберт прийшов на зустріч із Майковим татом, але мусив цілу годину чекати в курній, тьмяній вітальні. Поки до нього дійшла черга, Роберт уже був не на жарт роздратований і звинуватив Майкового батька у скнарості й тому, що чоловік не поважає його. Коли Роберт закинув йому, що, попри угоду, він нічого їх не навчав, бізнесмен спокійно заперечив.

Багатий тато пояснив, що життя вчить не словами, а стусанами. Хтось дозволяє життю попихати собою, хтось дратується, а потім зриває гнів на начальникові або рідних. Але є і ті, хто засвоює уроки життя і навпаки радіє таким випробуванням, бо це означає, що їм треба чогось навчитися.

Ті ж, хто не опановує життєвих уроків, постійно винуватять усіх і все у своїх негараздах і продовжують чекати на раптову удачу. Або ж обирають шлях без ризиків і, відповідно, без великих успіхів.

Багатий тато сказав Робертові, що вони з Майком — перші, хто попросив його навчити їх робити гроші. У нього було 150 працівників, але вони прагнули лише отримати роботу, і ніхто не просив поділитися знаннями, як Майк і Роберт.

Тож багатий тато вирішив створити навчальний курс, максимально наближений до життя, щоб хлопці відчували на собі його стусани. Роберт запитав, яку ж науку він мав отримати, окрім того, що багатий тато — скнара й експлуататор. Чоловік відповів, що так чинить більшість — звинувачує інших, хоча насправді проблема в них самих і їхніх переконаннях.

То що ж робити? Вмикати голову, сказав хлопцям Майків тато. Він хотів, щоб Роберт дізнався, як працюють гроші, і потім зміг зробити так, щоб гроші працювали на нього. Чоловік також був радий, що Роберт розгнівався, бо гнів разом із любов'ю створюють запал — основний складник навчання.

Гроші проблем не вирішують, продовжував він. Багато хто, маючи високооплачувану роботу, ледь зводить кінці з кінцями — як, наприклад, Робертів тато, — бо не знає, як зробити так, щоб гроші працювали на нього.

Тато Майка сказав, що емоції, які охопили Роберта, коли він працював за десять центів за годину, — розчарування та враження, ніби йому не доплачують, — це те, що він відчуватиме все життя, якщо зараз не засвоїть цього уроку. Далі він пояснив Робертові, що

таке податки і розповів, що бідні й середній клас дозволяють владі обкладати себе податками, а багаті — ні.

Багатий тато запитав, чи досі Роберт хоче навчатися, і коли хлопець відповів ствердно, сказав, що тепер припинить платити йому за роботу в магазині. Натомість він порадив Робертові виявити кмітливість, щоб знайти вихід із ситуації.

Три тижні Роберт із Майком працювали безоплатно. Потім прийшов Майків тато і забрав їх на прогулянку. Він запитав, чи хлопці вже чогось навчилися. Ті заперечили. Багатий тато застеріг, що якщо вони не засвоять цього уроку, то, як більшість людей, усе життя важко працюватимуть за мізерну платню. Він запропонував їм зарплату у 25 центів за годину, але хлопці не прийняли її. Тоді багатий тато підняв її до одного долара за годину, а потім до двох доларів. Проте Роберт мовчав. Після остаточної пропозиції у 5 доларів за годину — солідної суми на ті часи — Роберт утвердився в думці, що його не купити.

Добре, що вони встояли перед спокусою, сказав багатий тато. Більшість людей можна купити, бо їхнім життям керують страх і жадібність. Страх лишитися без грошей штовхає їх на пошуки роботи, але щойно гроші з'являються, жадібність змушує їх мріяти про все, що вони можуть купити за ці гроші. І так потреба у грошах зростає, а через неї зростають і витрати. Це замкнене коло багатий тато назвав «щурячими перегонами».

Він пояснив хлопцям, що перший крок до вирішення проблеми — чесно зізнатися собі у своїх почуттях. Люди дуже часто реагують на емоції замість того, щоб діяти логічно. Вони бояться визнати, що гроші керують їхнім життям, а отже і ними самими.

Страх сковує життя не лише бідних — вчинки багатіїв теж часто продиктовані страхом. Багатий тато не хотів учити хлопців лише того, як розбагатіти, бо гроші проблеми не усувають.

Освіта важлива, сказав він їм, але для більшості нею навчання закінчується, а не починається. Хлопцям конче необхідно опанувати емоції, а не йти в них на повіді. Вони мусять навчитися просіювати думки.

Він порадив їм бути пильними: «Щойно ви побачите першу можливість, то потім завжди бачитимете їх».

Хлопці дослухалися до поради і незабаром справді побачили можливість: вони створили бібліотеку, в якій діти за фіксовану плату могли читати стільки коміксів, скільки встигнуть за дві години. А комікси вони брали з тих, що викидали на переробку в магазині.

Три місяці ця справа приносила хлопцям чималий прибуток, аж поки в бібліотеці не зчинилася бійка, і її довелося зачинити. Вони засвоїли перший урок — як зробити так, щоб гроші працювали на них, навіть коли самі вони не працюють. Вони були готові вчитися далі, а Майків тато був готовий дати їм наступний урок.

Пожива для лівої півкулі. Навіть маючи високооплачувану роботу, люди, як-от тато Роберта, ледве зводять кінці з кінцями.

Пожива для правої півкулі. Свіжий погляд і творчий підхід допомогли перетворити викинуті комікси на можливість для бізнесу.

Пожива для підсвідомого. Люди дозволяють страху і жадібності керувати своїм життям.

Тепер поміркуймо. Запитайте себе: що саме хотів сказати Роберт цією фразою? Чому він так сказав? У цьому підрозділі не обов'язково погоджуватися чи не погоджуватися з Робертом. Ваша мета — усвідомити, що він хоче вам донести.

Пам'ятайте, що цей курс передбачає співпрацю і взаємну підтримку. Одна голова — добре, але дві — краще. Якщо ви не розумієте, про що йшлося Робертові, не соромтесь зізнатися в цьому. Попросіть інших розтлумачити вам його слова. Не

поспішайте, обговорюйте кожну фразу, аж поки не збагнете її сенс:

А тепер спробуйте застосувати історії та ідеї, викладені в цьому розділі, до власного життя. Поставте собі питання, подані нижче, і обговоріть їх зі своїм сусідом. Якщо деякі відповіді вам не подобаються, запитайте себе, чи готові ви змінити свої думки і світогляд.

...

Далі — у повній книжці «Багатий тато, бідний тато. Що знають про гроші багаті батьки і не знають бідні».

nashaknyga.com.ua